

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

skončilo krásné léto, prázdniny a čas dovolených. Věřím, že jste si volné dny užili a nabrali jste potřebnou energii.

V čase prázdnin pokračovaly práce na budově mateřské školky na sídlišti a firma MENE Industry s.r.o. udělala maximum pro to, aby o měsíc zkrátila termín dokončení. Vše se podařilo, kolaudace proběhla 29. srpna a pro mateřáčky na sídlišti byl začátek školního roku ve znamení návratu do nově zrekonstruované školky. Původní budova byla postavena již v roce 1966, kdy se začalo rozvíjet nové sídliště. Až do nedávné doby se na budově prováděly pouze dílčí rekonstrukce (výměna oken, topení, úpravy tříd), ale bylo jasné, že je nutné provést kompletní rekonstrukci. Před dvěma lety dostala školka novou střechu a v letošním roce prošla celkovou rekonstrukcí. V rámci stavebních a montážních úprav byly provedeny nové rozvody elektroinstalace, topení a vzduchotechniky, přibýly sádkartonové podhledy, došlo ke změně dispozic vybouráním nebo naopak přistavěním několika příček, byly opraveny omítky. V celé školce byly položeny nové povrchy podlah, umývárny a WC pro děti dostaly veselé barevné obklady a dlažby. Přípravná jídel a kuchyňky u jednotlivých tříd jsou zařízeny moderním gastro vybavením. Jednotlivé třídy se rozzářily díky pestrým barvám omítek stejně jako zateplená fasáda.

Rekonstrukce trvala 8 měsíců a bohužel se neobešla bez uzavření školky. Ale výsledek stál jistě za to. Z celkové výše 19 325 000 Kč získalo město dotaci 11 090 000 Kč, což není určitě zanedbatelná částka. V budoucnu nás ještě čekají venkovní úpravy zahrady. Děkujeme všem za trpělivost a dětem přejeme, aby se jim v nové školce líbilo.

Další akcí, která již naštěstí v polovině září také skončila, byla rekonstrukce silnice I/27. Jejím hlavním investorem bylo Ředitelství silnic a dálnic ČR, město Kaznějov se finančně podílelo na nových autobusových zastávkách a chodnících. Dopravní omezení se jistě dotklo převážné většiny z nás, a tak doufáme, že nově zrekonstruovaná silnice vydrží dlouhé roky...

Přeji vám příjemný podzim, a pokud vás něco trápí, jsme tu pro vás. Na vašem názoru nám záleží.

Mgr. Eva Šimlová, starostka

„RYCHLÉ INFORMACE“

- Rada města schválila finanční příspěvek ve výši 3 000 Kč na úhradu nákladů běžecké soutěže Kaznějovský DoBěh pro Spolek pro Kaznějov;
- Zastupitelstvo města schválilo přijetí finanční dotace z programu Šablony I OP JAK – ZŠ Kaznějov ve výši 1 400 000 Kč;
- Zastupitelstvo města schválilo přijetí finanční dotace na obnovu, zajištění a výchovu lesních porostů do 40 let věku, ekologické a k přírodě šetrné technologie při hospodaření v lesích ve výši 24 840 Kč;
- Zastupitelstvo města schválilo přijetí finanční dotace v rámci programu Nákup knižního fondu knihoven v PK pro rok 2023 ve výši 20 000 Kč;
- Zastupitelstvo města schválilo přijetí finanční dotace v rámci dotačního titulu Příspěvek na vybavení a opravy neinvestiční povahy pro SDH ve výši 33 851 Kč;
- Zastupitelstvo schválilo novou obecně závaznou vyhlášku města Kaznějov, kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy pro obce Rybnice, Mrtník, Dobříč, Koryta a Obora;
- Proběhlo výběrové řízení na veřejnou zakázku Kaznějov – příjezdová komunikace ke sběrnému dvoru – zpracování PD; do výběrového řízení se přihlásily 2 firmy, podle kritéria nejvýhodnější cenové nabídky byla vybrána nabídka firmy INGEM a.s., se sídlem Barrandova 366/26, 326 00 Plzeň, IČ 63504006 s cenou 544 000 Kč bez DPH;
- V měsíci srpnu byla ukončena kolaudačním souhlasem s užíváním stavby investiční akce - Stavební úpravy MŠ Kaznějov Sídliště;
- V měsíci září byla dokončena realizace stavby I/27 Rybnice – Kaznějov, která probíhala podstatnou část roku 2023. Hlavním investorem bylo Ředitelství silnic a dálnic ČR, spoluinvestory byly Město Kaznějov (zastávky a chodníky) a Vodárenská a kanalizační a.s. (kanalizace). Stavbu zhotovila firma Berger Bohemia a.s.

Ing. Květa Hrabíková, tajemnice MěÚ

ČTENÁŘSKÝ KROUŽEK

Každý první čtvrtek v měsíci od 15 do 16 hodin v prostorách knihovny pro dospělé, s výjimkou prázdnin a svátků.

Začátek činnosti 7. 9. 2023

Přijďte sdílet své prožitky z četby s dalšími čtenáři.

Vaše knihovna

Odbojářská rodina Vyhnisova 2. část - major Oldřich Vyhnis

Po uveřejnění svého příspěvku v minulém čísle naše ho zpravodaje se mi dostalo cti sejít se a popovídat si s dcerou manželů Vyhnisových, paní Alenou Staňkovou, které je dnes už 84 let. Za zprostředkování bych chtěl mockrát poděkovat paní Janě Úlovcové, sestřenicí paní Staňkové. Příjemné setkání proběhlo na chalupě paní Staňkové v Nebřezinech. Když jsem přemýšlel, o čem bude další článek, měl jsem hned jasno. Původně mě sice napadlo zmínit se jen o paní Staňkové a jejím životě, rozhodl jsem se však, že nakonec napíši podrobnější pojednání o jejím dědečkovi, majoru Oldřichu Vyhnisovi. Na rozdíl od něho je celý život Aleny Vyhnisové – Staňkové již zaznamenán na různých internetových stránkách a její životní příběh najdeme například na webu projektu Paměť národa, kde si jej každý může přečíst nebo pustit. Major Vyhnis je totiž dalším z kaznějovských hrdinů. Přežil válku, i když se značně podloměným zdravím. Stačilo jen málo a jeho jméno by bylo vytesáno na pomníku padlých obou světových válek spolu se svým synem a snachou.

Oldřich Vyhnis se narodil 8. května 1886 v Kralovicích a do obce Kazňova přišel s rodinou v roce 1889. Vyučený sklář a později elektromontér narukoval do první světové války v roce 1914. Vrátil se domů z Ruska jako legionář v roce 1920. Poté začal kariéru v nově vzniklé ČS armádě, kde byl během let povyšován až do hodnosti majora. I když je jeho legionářská anabáze velmi zajímavá, budu vyprávět o tom, co se mu stalo osudným. V letních měsících roku 1939 Oldřich Vyhnis se spolu s dalšími vlastenecky smýšlejícími důstojníky podílel na založení ilegální vojenské odbojové organizace s názvem Obrana národa. Podle příkazu podplukovníka Součka z Plzně byl organizován pěší pluk s názvem Eduard pro oblast Kralovicka, části Rokycanska a Radnicka. Po zapojení Oldřicha Vyhnise přijel do Kaznějova major Metlický z Plzně a přivezl organizační rozkazy. Bylo ustanoveno, že pěší pluk Eduard se bude skládat ze třech pěších praporů. I. prapor Kaznějov, II. prapor Kralovice, III. prapor Radnice. Velitelem celého pluku se stal zkušený major Vyhnis a jeho zástupcem další Kaznějovák, štábní kapitán Josef Šimandl, rodák z č.p. 17.

Činnost této odbojové skupiny se zprvu soustředila na výběr vhodných osob, zajištění dopravních prostředků, zbraní a potravin. Pro zpravodajskou službu vyhlédli v každé obci důvěrníka. Práce na sestavení pluku se zastavily po porážce Polska německou armádou a dále byla vyvíjena jen činnost zpravodajská. Major Vyhnis jezdil každý týden do Plzně pro rozkazy a později jej nahradil kapitán Šimandl. Ten se tak stal spojkou mezi majorem Metlickým a majorem Vyhnisem. Poslední zprávy od majora Metlického stačil převzít kapitán Šimandl ústně, ale ještě tentýž den byl major Metlický zatčen. Kapitán Šimandl o tom stihl informovat Oldřicha Vyhnise a varoval jej, aby za majorem Metlickým do Plzně už nejezdil. Přes všechnu opatrnost byl Oldřich Vyhnis také zatčen dne 12. února 1940 (některé zdroje uvádějí datum 11. února, některé listopad 1940). Štěstím bylo, že major Vyhnis byl léty protřelý voják. Jelikož své možné zatčení předpokládal, stačil zakopat veškeré důkazní materiály. Zajímavostí je, že po válce byla snaha tyto dokumenty najít a vykopat, údajně bez úspěchu. Díky zakopaným dokumentům a toho, že oba zatčení nikoho neprozradili, nedošlo k dalšímu zatýkání členů pluku Eduard na Plzeňsku. Štábní kapitán Šimandl se tak zatčení vyhnul a dál civilně pracoval jako učitel na odborné škole v Plzni.

Zatýkání členů Obrany národa však stále pokračovalo a přesunulo se i do sousedních krajů, především na Rakovnicko. Major Vyhnis byl odsouzen na 10 let do káznice. Život si zachránil jen tím, že nepovolil, neukázal cestu k důkazům a nikoho neprozradil. Uvádí se, že prošel sedmnácti káznicemi a koncentračními tábory, z nichž to byl například Terezín, Dráždany, Bayreuth, Ebrach. V káznicích a táborech vykonával ty nejhorší a fyzicky náročné práce. V Terezíně pracoval v tzv. kanalkommandu, což byla četa několika vězňů (složená především z pozatýkaných členů Obrany národa), jenž měla za úkol čistit příkopy a stoky pod Terezínem. Toho dokázala využít manželka Oldřicha Vyhnise, dovedla se dostat za svým mužem až do podzemních chodeb v Terezíně. Paní Vyhnisová rovněž dokázala odjet v rámci organizovaných zájezdů až do Německa, kde se jí povedlo obelstít strážce a alespoň občas se dorozumět se svým manželem nebo pro něho zajistit předání jídla.

Takové vpravdě hrdinství paní Františky Vyhnisové pro nás zaznamenal v roce 1946 řídící učitel Václav Henžlík. V dubnu roku 1945 uvízly na nádraží v Žihli dva vlaky plné zubožených vězňů z německých koncentračních táborů. Major Vyhnis byl ve vagonech jedním z mnoha transportovaných. Trať poškodili hloubkoví letci a rozbombardováno bylo i nádraží v Plzni. Občané ze Žihle a okolí se vězňům snažili všelijak pomoci jídlem a vodou, i když oba transporty stále hlídaly strážce SS. Lidé zde umírali doslova před očima hladem, žízní, následky špatných hygienických podmínek, krutostí strážců nebo zimou. V dubnu klesaly raní teploty stále ještě těsně nad nulu. V jednom transportu byli navíc vězni umístěni pouze v otevřených vagonech, tzv. uhlácích. Zbídačený major Vyhnis dokázal ze Žihle poslat zprávu po jiném propuštěném vězni pro rolníka Ptáka z nedalekého Potvorova, jehož znal z armády. Ten následně kontaktoval paní Vyhnisovou v Kaznějově. Byla podniknuta cesta vozem hostinského Boháčka jako záchranná výprava přes hranici Protektorátu. Vše se podařilo a Oldřich Vyhnis se tak dostal zpět do Kaznějova dne 23. dubna 1945. Byl na kost vyhublý a v kaznějovské kronice je zaznamenáno, že vážil asi 42 kg.

Léta strávená v nacistických vězeních se na něm samozřejmě podepsala. I po konci války zůstal pohublý a jeho kůže v obličejí ztmavla, nejspíše důsledkem neustálého bití od vyšetřovatelů a bachařů. Po válce za ním chodili důstojníci a další členové Obrany národa. Děkovali mu, že nic nevyzradil a zachránil tak jejich životy. Oldřich Vyhnis zemřel 11. října 1957, manželka Františka jej přežila o dvacet let. Oba jsou pochováni na kaznějovském hřbitově. Major Oldřich Vyhnis byl obrovským vlastencem a hrdinou. Za vše, co musel vytrpět on i jeho rodina jim patří velká čest a uznání.

Kaznějovská rarita: agáve, která vykvetla po 31 letech

Když se Vladimír Mencl z Kaznějova vrátil po dvou dnech z výletu domů, Knevěřil vlastním očím. Z jeho agáve americké se k nebi tyčil dvoumetrový stonek. Ten byl předzvěstí toho, že sukulent brzy vykvetne. „Mám ji 31 let, každý rok na jaře ji vyndávám z garáže na zahradu a na podzim ji zase schovávám dovnitř. Sice je květináč na podvozku s kolečky, ale je těžký, odhadem má přes 120 kg, je to náročné. A nikdy nekvetla. Letos jsem ji na jaře vyndal moc brzy a přišly mrazy. Už jsem si říkal, že když uhynie, budu příště bez starostí,“ vypráví s úsměvem Mencl. Jakoby jeho myšlenky mohutná rostlina slyšela a nabídla svému pěstiteli ojedinělou podívanou.

Jakmile se objevil ve středu rostliny stonek, začal šťastný majitel polopouštní rostlinu subtropů pravidelně měřit. Přišlo mu až neuvěřitelné, jakou rychlostí 'stožár' roste. „Osmého června začal stonek růst, 20. června už měl 220 centimetrů a o osm dní později z něj začaly vyrůstat parůžky,“ četl ze zápisků.

Jeho agáve ale nemá jeden základní stonek, jak bývá zvykem, ale dál se rozvětvil na několik vedlejších stonků, na jejichž koncích jsou květy. Pěstitel se domnívá, že to způsobily právě jarní dvoudenní mrazíky. Sukulent podepřel štafle, protože hrozilo, že by se mohl vysoký a těžký stonek zlomit. O dům si opřel žebřík, na který vylézá a rostlinu, která se zastavila na 4,5 metrech, pravidelně fotí. S napětím očekával, jakou barvu květy budou mít. „První se objevily 21. srpna a kvetou stále. Jsou žluté a kolem nich létají desítky včel. Chtěl jsem agáve přesunout před dům, aby tu krásu viděli i ostatní Kaznějováci, ale měl jsem strach, že se květ ulomí,“ uvažoval. Původní okrasnou rostlinu přivezla z dovolené z ciziny v roce 1968 jeho maminka. Agáve ale nikdy nevykvetla a tak ji po čase zlikvidovali. Pan Mencl si z ní ale vzal odnož. „Kdyby možná ještě pár let počkala, třeba by se květu také dočkala,“ myslí si.

Agáve americká pochází z Mexika a USA. Žije 10 až 60 let a na sklonku svého života vykvetne a pak odumře. Pokud vykvetne ve středoevropských podmínkách, jedná se o raritu. Parádu tak panu Menclovi dělá poprvé a naposledy. Veškerou sílu dávala až do nedávné doby právě do svého květu a že se blíží její konec už majitel pozoruje delší čas. „Vytéká z ní šťáva a chřadne,“ ukazuje na základovou růžici. Dobrou zprávou je, že kolem ní už rostou nové výhonky.

Valentýna Bílá

Nultý ročník memoriálu Jiřího Müllera

Sbor dobrovolných hasičů Kaznějov uspořádal v sobotu 9. září na hřišti u in-line dráhy 0. ročník memoriálu Jiřího Müllera. Jiří Müller byl nejstarší hasič sboru a držitel mnoha vyznamenání, přičemž nejvýznamnějším je titul Zasloužilý hasič. Bohužel v roce 2021 ve věku nedožitých 93 let opustil naše řady a my jsme se na jeho počest rozhodli uspořádat hasičskou soutěž v požárním útoku, abychom mu vzdali hold a nenechali zapomenout na člena, který byl hasičem tělem a duší a s hasiči spojil celý svůj život. Soutěže se zúčastnilo 9 družstev, z toho byly dva týmy žen. Na místo, kde se soutěž uskutečnila, se hasiči se soutěží vrátili po neuvěřitelných devadesáti letech. Mezi ženami zvítězilo družstvo domácích a v kategorii mužů družstvo SDH Dobříč.

Soutěž byla zorganizována na vysoké úrovni a věřím, že byla založena tradice, na kterou bude sbor pyšný, a bude se scházet pravidelně každý rok.

Poděkování patří všem soutěžním družstvům, dále všem, kdo s organizací pomohli – členům sboru, kteří se postarali o občerstvení a technické zázemí, rozhodčím za spravedlivé rozhodování, sponzorům i DJ Davidu Kučerovi, který se postaral o ozvučení, dobrou náladu a poskytl techniku pro komentování soutěže, a samozřejmě všem, kdo soutěž navštívili a podpořili tím místní hasiče.

I když vyšlo krásné slunečné počasí, očekávali jsme větší účast diváků, kteří by se přišli podívat a podpořili místní sbor dobrovolných hasičů, ať už fanděním podél trati nebo zakoupením vynikajícího občerstvení.

Za JPO SDH Kaznějov Ing. Marek Vejvoda

Na mistrovství v Brně jsme měli dva zástupce

Díky úspěchům na okresním kole v Manětíně a krajském kole v Plzni dva mladí zástupci kaznějovského SDH po mnoha letech postoupili na Mistrovství ČR v běhu na 60 m s překážkami, které se konalo v sobotu 23. září na stadionu Vysokého učení technického v Brně. Michael Sušánka na MČR postoupil s časem 16,44 s a Tomáš Bílý s časem 19,50 s.

Přípravu na soutěž jsme se snažili nepodcenit, i přes období prázdnin a dovolených oba trénovali i doma dle možností a na tartanové dráze u hřiště ZŠ se podařilo připravit kompletní dráhu, kdy překážku zajistil náš sbor a kladinu nám zapůjčil sousední SDH Mrtník. V září, kdy se všichni vrátili z dovolených, jsme pak trénovali, jak to jen bylo možné.

Soutěž začínala již brzy ráno, proto jsme do Brna odjeli již v pátek a přesпали poblíž místa soutěže. Hasičskou dodávku vedle rodičů doplnili ostatní členové SDH jako podpůrný tým. Pro oba chlapce to byla první zkušenost s takto velkou soutěží a pro většinu týmu první zkušenost v roli účastníka a ne jen pouhého diváka. Celou soutěž navíc přenášela internetová televize FireTV.

Po kontrole a zaregistrování závodníků a podrobné kontrole veškerého materiálu pro soutěž obdrželi chlapci soutěžní čísla. V průběhu soutěže mladších dívek nastal čas na důkladné rozcvičení, rozběhání a poslední zopakování rutin pod dohledem Dominika Šubrtu, který má zkušenosti i ze soutěží dorostu a dospělých. Už v průběhu kategorie mladších dívek se ukazovalo, že oproti loňsku se časy nejlepších mnohem zlepšily; večer po skončení mistrovství bylo zřejmé, že časy loňských medailistů letos stačily sotva na umístění v první desítce a někdy ani to ne.

Kluci před tribunou zaplněnou fanoušky nepodlehli nervozitě, dali do obou pokusů vše a snažili se o co nejlepší čas. Oba pokusy se jim podařilo zaběhnout jako platné. Miky si v prvním pokusu zlepšil osobní rekord na 16,24 s a Tomáš se ve druhém pokusu zlepšil na 17,41 s. Pro všechny to byla především cenná zkušenost a zážitek a věříme, že i motivace do další přípravy. V celkovém pořadí jsme sice nebojovali o čelní místa, ale celkově jsme byli zhruba v polovině výsledkové listiny a ve srovnání s ostatními zástupci našeho kraje jsme byli na 3. a 5. místě z 9 zúčastněných, takže ostudu jsme rozhodně neudělali.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se podíleli na tomto úspěchu. V první řadě jejich rodinám, že je podporují a umožnili jim trénovat i přes prázdniny, všem vedoucím, našemu sboru za překážku, ZŠ Kaznějov za možnost využití hřiště i o velkých prázdninách, Městu Kaznějov a veliteli jednotky za možnost využití hasičské dodávky a kolegům z Mrtníka za zapůjčení kladiny. Přejeme nejen jim dvěma, ale všem dětem mnoho úspěchů v nadcházející sezoně.

Za SDH Kaznějov Monika Šubrtová

Kuriózní železniční nehoda u Kaznějova

Na téměř tři hodiny byl v úterý 26. září zastaven provoz na železniční trati mezi Plasy a Kaznějovem. Krátce před osmou hodinou ráno totiž osobní vlak Os 7662 jedoucí z Plas do Plzně najel na mechanizační vozík, který stál na kolejišti. K nehodě bylo vysláno šest jednotek hasičů a tak velké množství houkající techniky vzbudilo u některých občanů otázky, co vlastně se stalo. Jak se nám podařilo zjistit, osobák po najetí na pracovní plošinu nevykolejil a událost se naštěstí obešla bez zranění. Nikomu ze 35 cestujících se nic nestalo. Hasiči pro ně vyslali evakuační autobus z hasičské stanice v Plzni na Košutce.

Okolnosti nehody řeší jak policisté, tak drážní inspekce. Podle našich informací se událost stala v úseku mezi Kaznějovem a Velkým mostem, kde v současné době probíhá sanace skalního masivu. „Protože je u nás bezpečnost na prvním místě, o naše koleje se staráme. Mezi Plzní a Žatcem tak nyní probíhá sanace skalního svahu. Z místa se odveze až 1 400 tun horniny a zeminy,“ píše Správa železnic na svém facebookovém profilu.

Téměř na stejném místě, kde vlak najel na vozík, se na konci roku 2022 sesunula suť ze skály a několik větších kamenů. Dva vlaky nemohly místem projet vůbec, další jen v omezené rychlosti, než se trať uklidila.

Valentýna Bílá

Starší přípravce patří v sezoně 2022/23 třetí místo na okrese

Celý tým mladší přípravky, který loni vyhrál soutěž mladších přípravek (MP) na okrese Plzeň-sever, pro sezonu 2022/2023 přestoupil do kategorie starších přípravek (SP). Pro většinu dětí to znamenalo poznání, že v této kategorii již nelze dělat kličku se zastávkou, prokličkovat si celé hřiště a dát pak 'fika' do prázdné brány či jiné dětské fotbalové kratochvíle. Štěstí bylo, že náš tým mohly konečně doplnit starší děti, jmenovitě Honza, Jirka a Ája, kteří za nás minulý rok nemohli hrát, protože věkově spadali do starší kategorie. Výše uvedení se bez problémů začlenili do týmu a brzy patřili k důležité ose týmu.

V prvním zápase na podzim v Kralovicích to byl trochu šok. Po loňských zážitcích v MP to byla najednou srážka s realitou, soupeři (velcí kluci a holky) na nás nastoupili a než se naši hráči vzpamatovali, rázem prohrávali o pět gólů. Nakonec, s vypětím všech sil a s vypětím trenérských hlasivek, děti uhrály remízu 10:10. To bylo vlastně takové naše malé vítězství, protože se děti přesvědčily, že mohou hrát fotbal i s daleko šikovnějšími a většími hráči, než doposud poznaly v MP. Zároveň to byla první ostrá zkouška pro naše tři nováčky, kteří celý minulý rok nehráli soutěžní utkání. V ostatních zápasech na podzim děti bojovaly, jak jim síly stačily, začala se kupit vítězství (Trnová, Mladotice, Dolní Bělá, Dobříč/Kozojedy, Plasy, Hadačka), ale přišla i nějaká ta prohra (Třemošná, Všeruby, Horní Bříza). Nutno říct, že prohry byly vesměs zasloužené, i když s týmem Horní Břízy (suverénní lídr tabulky SP) naše děti podaly velmi dobrý výkon a prohrály až po tuhém boji. Ty prohry byly vlastně vzpruha, v MP děti občas vyhrály i přesto, že nepodaly příliš dobrý výkon. Nyní nás tyto zápasy donutily přidat - na rychlosti běhu, herní kombinaci, dřívější přihrávce, kvalitnější kličce a hlavně v lepší střele na bránu.

Ještě pro úplnost je nutné uvést, že se nám v podzimní části konečně přihlásil klučina, který byl ochoten se postavit do brány. Julda byl pro náš tým v tomto roce neocenitelnou pomocí. S obavami jsme hleděli na jarní kola, zda si to náhodou po zimní přestávce Julík s další účastí v té nevděčné brance nerozmyslel. Vydržel a na jaře podával velmi dobré výkony.

Zimu jsme tedy přečkali na lichotivém 3. místě za týmy z Mladotic a Horní Břízy. V zimní přestávce bylo na čem zapracovat. Největší důraz trenérů byl kladen na zrychlení herní kombinace s rychlejší a kvalitnější přihrávkou, včetně zlepšení pohybu hráčů bez míče.

Na jaře tedy vyběhl tým, který si svojí zlepšenou hrou začal brzy vydobývat ostruhy a skalpy ostatních mužstev. Jen tým Všerub naši hráči nedokázali porazit ani doma, Všeruby prostě byly letos nad naše síly. Ostatní zápasy naše 'kopačky' vyhrály, ať už s horší či lepší předvedenou hrou. Dá se říct, že hra se postupujícím časem stále zlepšovala. To bylo štěstí, protože v předposledním zápase u nás doma, se suverénním týmem z Horní Břízy, jsme si mohli výhrou definitivně zajistit druhé místo v tabulce sk. B a tím postoupit do play off o bronzové medaile na okrese Plzeň-sever. Naděje nebyly velké, tým Horní Břízy doposud neztratil ani bod, ale naše děti předvedly nejlepší výkon tohoto ročníku a svoji zodpovědnou a kombinační hrou soupeře doslova rozebraly a slavně zvítězily 8:4. Pro tým Horní Bří-

zy to byla letos jediná porážka, protože i v nadstavbě o zlaté medaile vyhráli obě utkání. O to cennější naše vítězství bylo. Poslední zápas proti Mladotičím byl tedy bez nervů, i tento zápas naši vyhráli a skončili tak základní tabulku sk. B na skvělém 2. místě - s 15 výhrami, 1 remízou a se 4 prohrami. Slušný výkon na nováčky.

Play off o celkové třetí místo na okrese Plzeň-sever tým Kaznějovské SP hrál s týmem z Ledců, druhým týmem ze skupiny A. První zápas v Ledcích domácí tým dá se říci opanoval. Naše děti stále tahaly za kratší konec, neustále dotahovaly manko ve skóre a konečný výsledek byl pro nás vlastně ještě milosrdný 9:13. Ledce ukázaly svoji sílu a jejich kombinace s častou přihrávkou středem na nabíhajícího hráče byla pro naši obranu těžký oříšek. Dá se říci, že všichni hráči Kaznějova zahráli pod své možnosti, ale musím i dodat, že bojovali až do konce. Čekala nás tedy těžká odvěta na hřišti v Kaznějově. Posílený kaznějovský tým o Tomáše však na domácím hřišti předvedl strhující výkon statečných válečníků. Od začátku až do konce zápasu naše děti ve hře dominovaly. I přes snahu kvalitního a férového soupeře výsledek zápasu skončil 16:6 pro Kaznějov a naše děti si tak vybojovaly další medaile – letos tedy bronzové pro tyto šikovné a sportovně nadané prcky. Škoda, že jich máme v našem městě stále méně, než kolik by si tento tradiční a skvěle fungující fotbalový klub zasloužil. Třikrát hurá pro FK Bohemia Kaznějov ve všech věkových kategoriích!

Jan Miška,
trenér mladších přípravek FK Bohemia Kaznějov

Kaznějov má na koupališti novou sochu

Kaznějovské koupaliště zdobí od 22. srpna zbrusu nová kamenná socha. Jedná se o dílo manželů Jitky a Marcela Stoklasových z Nečtin. Někdo v abstrakci z vápence vidí oheň, jiný hlavu psa, další vlny. Samotní sochařští mistři ji nazvali Vodní živel a už podle názvu je jasné, že jiné místo než k vodní hladině v úvahu nepřicházelo. Kámen je opracovaný ze všech čtyř stran, z každého úhlu a pohledu je proto dílo jiné.

S nápadem zkrášlit Kaznějov uměleckým dílem přišel náš Spolek pro Kaznějov a myšlenku jsme mohli realizovat díky dotaci Plzeňského kraje. Občas se nás někdo zeptá, proč to děláme? Odpověď je pro nás jasná a jednoduchá. V okolí Kaznějova, ať už blízském či vzdálenějším, je řada velkých turistických cílů – Plasy, Mariánská Týnice, Rabštejn nad Střelou, Krašov, Radyně, samotná Plzeň. Je ale i řada malých vesniček, kde se lidé snaží svoji obec zkrášlovat. Ať už čistotou, příjemnými posezeními, sochami v krajině... Chtějí to mít ve své vesničce nejen hezké pro sebe, ale zároveň do ní chtějí přilákat nové návštěvníky. Ať už ty na kole nebo pěšky. Zkrátka, dělají vše pro to, aby měli návštěvníci důvod se k nim vracet...

O to samé se snažíme i my. Kaznějov si stále drží nálepku průmyslového města, kde se kdysi vyráběl Vitacit, kde to hodně nevábně „vonělo“, a kde se stále těží kaolin. Ruku na srdce, hezkých míst u nás moc nemáme. Vyjma nových dřevěných soch podél in-line dráhy, které vloni nechalo nainstalovat město.

Areál koupaliště si za poslední roky oblíbila řada přespolních. Díky příjemnému koupání a dobrému občerstvení. Navíc ke koupališti míří nejen místní naučná stezka, ale také cyklotrasa 2304 vedoucí z Těškova na Rokycansku až do Krašovic. A teď mají návštěvníci další důvod, proč k nám přijet.

V rámci dotace vzniknou v katastru města ještě dva dřevěné kříže, jež doplní sestavu křížů rozesetých v okolí. O nich ale budeme psát v příštím čísle zpravodaje.

Věříme, že Vodní živel od regionálních mistrů potěší srdce nejednoho Kaznějováka. Můžeme být právem hrdí na to, že sochu pro nás vytvořili manželé Stoklasovi. Ti jsou autory například sousoší Cyrila a Metoděje, jenž stojí v Ratiškovcích na Moravě, dále sochy Karla I. před poliklinikou v Plzni Doubravce či Svaté Anežky České u nemocnice Privamed.

Děkujeme městu Kaznějov za maximální vstřícnost při realizaci projektu.

Za Spolek pro Kaznějov Valentýna Bílá

Rozsvícení vánočního stromu

se bude konat
v pondělí 4.12.2023 v 17 h
na hřišti pod městským úřadem

Spolek pro Kaznějov zve na
Vánoční koncert

neděle 3. prosince od 15 hodin

kinu Kaznějov

vystoupí Pěvecký soubor Václav z Čisté - soubor
s téměř 160letou tradicí

vstupné dobrovolné, občerstvení zajištěno

už přišel k nám vánoční čas...

Na start se postavili mazánci, letadla, školáci i poškoáci

Již osmý rok si běžci všech věkových kategorií, od malých dětiček až po zkušené dospěláky, mohli na konci srpna zazávodit v tradičním Kaznějovském DoBěhu. Letošní ročník začal poněkud deštivě, ale nakonec se počasí umoudřilo a na koupališti v Kaznějově se sešlo 57 statečných závodníků.

Jako první, přesně v 10:00 hodin, vystartovali nejmladší závodníci z kategorie mazánků. Všichni pelášili o sto šest s maminkami i bez nich. Jako první doběhla do cíle Lucka Škabradová, na 2. místě se pak umístila její dvojčata Tereška Škabradová a 3. místo obsadil Vláďa Fanta.

Druhá závodnická kategorie školáci, do které se přihlásilo 9 odvážných běžců, odstartovala o něco později a za podpory přihlížejících všichni závodníci proběhli cílovou páskou. První byl Vašek Toncar, o vteřinku za ním doběhla Viktorika Smolová a na 3. místě se umístil Kuba Pipiška.

Nejrychlejší ze třetí kategorie byl se slušným náskokem Tomík Bílý. Pro druhé místo si doběhla Svatava Smolová a hvězdné trio z kategorie poškoáci uzavřel Péťa Šácha. Ve čtvrté kategorii doběhl nejrychleji do cíle Vítek Miška, hned za ním pak Martin Kotva. Za kluky nezaostávala ani Klárka Novotnáková, která se umístila na třetím místě. Pátá kategorie, společně s šestou, získaly titul nejmenší početné skupiny, jelikož v každé z těchto dvou kategorií běželi pouze tři závodníci. Z 5. kategorie si pro zlatou medaili doběhla Terka Bendová, jako druhá záskolačka, jelikož celá skupina se skládala z dívek, se umístila Bára Bartoníčková a pro třetí místo si doběhla Mari Skalová.

Nejstarší z dětských kategorií jsou letadla. V další tříleté kategorii zvítězil Honza Hrdina, druhé místo vyhrál Láďa Bílý a na třetí příčce se umístila Justýna Čihová. V dospělácké kategorii, kam se přihlásilo i pár juniorů, letos padl mužský rekord. Překonal ho Bedřich Diviš a s časem pod dvacet minut si odvezl první cenu. V ženách na svůj vlastní rekord zaútočila Katka Vašíčková, rekord ale odolal a Katka si tak odnesla 'jen' zlatou medaili. Jako každý rok dostali všichni účastníci závodu diplom, medaili a koláček od Malinů. Tím bychom také chtěli poděkovat sponzorům, díky nimž můžeme vítěze a všechny závodníky obdarovat. Jsou jimi: Pekařství Malinová, Město Kaznějov, CEMOS a AGARICUS spol. s r.o.

Ocenění pro ZUŠ Kralovice

Základní umělecká škola Kralovice s pobočkami v Kaznějově a Horní Bříze získala ocenění 3. nejúspěšnější škola v Plzeňském kraji v soutěžích za školní rok 2022/2023. Tuto cenu uděluje Středisko služeb školám Plzeň ve spolupráci s Krajským úřadem PK, které každoročně vyhodnocuje výsledky všech 30 uměleckých škol v Plzeňském kraji. Do úspěšnosti se započítávají výsledky z krajských a celostátních kol soutěží a zároveň se zohledňuje počet žáků na jednotlivých školách.

Za tento úspěch děkujeme všem žákům, kteří se na výuku vzorně připravují. Rodinám, které děti k umění vedou. A také pedagogům, kteří předávají své odborné a profesijní zkušenosti.

Za ZUŠ Kralovice Luboš Marek

Za pořádající Spolek pro Kaznějov Anička Bartoníčková

Letního uměleckého soustředění se účastnilo téměř sedmdesát žáků

V neděli 20. srpna se žáci a učitelé ZUŠ Kralovice vypravili na páté Letní umělecké soustředění (LUS). Od prvního ročníku se leccos změnilo. Soustředění nehostil, tak jako v roce 2019, Manětín, ani jako dva následující ročníky Spálené Poříčí, ale již podruhé se stal naším cílem zámek v Trhanově. Strmě také narostl počet účastníků, který vystoupal až téměř k sedmdesátce žáků z kralovické, kaznějovské i hornobřízské pobočky. Druhým rokem si LUS neužili jen hudebníci, ale také výtvarníci.

Něco však zůstalo při starém. Žáci nejenže pilně cvičili na nástroje a malovali, ale účastnili se také již tradiční táborové hry, užili si opékání buřtů, zpívání, pingpongový turnaj, závěrečnou diskotéku, a doufáme, že napříč soustředěním nasbírali spoustu nezapomenutelných zážitků. Soustředění bylo zakončeno v pátek 25. srpna koncertem a výstavou v Kulturním domě v Chodově, kde žáci předvedli vše, co se během uplynulého týdne naučili. Děkujeme všem, kteří se na LUS 2023 podíleli, a doufáme a těšíme se, že se takto vydaří i následující ročníky. Už aby tu byl zase srpen a s ním i LUS!

Za ZUŠ Kralovice Zuzana Pokorná

Závodníky úmorné teplo neodradilo

Třetí ročník, v pořadí však včetně nultého ročníku již 4. pivní běh, máme za sebou. A byl to opět zážitek! Po loňské chladné a uplakané závodní sobotě jsme se dočkali pravého opaku. Letošní ročník konaný 19. srpna, kdy odpolední teploty vystoupaly nad 30 stupňů Celsia a slunce se neschovalo ani na chvilku, se tak stal dosud nejteplejším závodem Opiliády. O to větší žízeň byla.

Vám, kteří jste ještě nenašli odvahu se závodu zúčastnit, nabízím letmý popis toho, o co přicházíte. Z pohledu běžce vypadá závod asi takto: Na startovní pivo v Pijavici, kiosku místního koupaliště, se závodník vyloženě těší. Druhé pivo v Modrém hrozu, po kilometru běhu po rovné asfaltce, také ještě chutná. Po vyběhnutí téměř kilometrového kopce k Foksům nastává už nezdárka problém. Bublínky z třetího piva udýchanému závodníkovi lezou krkem, nosem, očima a snad i ušima, člověk si říká, že už další kousek ani nezvládne, jenže v dlouhém seběhu zpátky do Modrého hrozu se všechny bublinky pomalu vytřesou a hned je zase místo na jedno malé. Doběhnout pro páté pivo zpět na koupaliště je už jen o síle vůle. Nohy jsou dřevěné, žaludek jako na vodě, respektive na pivu, a na asfaltce, která se v opačném směru zdála být rovná, si jeden uvědomí, že přeci jen běží proti proudu potoka. Cesta je to dlouhá, předlouhá, rovná, nekonečná, vyhřátá, asfalt se lepí na podrážky, stejně jako jazyk na patro. Z této mírně nakloněné roviny se před železničním přejezdem náhle stane strmý kopec. Téměř nepřekonatelný problém. Mnoho účastníků zde přechází do chůze, aby pošetrilo dech na závěrečný finiš - slalom mezi ležícími návštěvníky koupaliště.

Za hřmotného povzbuzování již doběhnuvších závodníků se přirítí do cíle, a tam co? Tam už fakt nemůže. Trvá i několik desítek sekund, než je schopen posržit poslední třetinku, stopnout tak časomíru a skočit do koupaliště, aby zchladil své prosolené údy. No není to nádhra, takhle si dát do těla?

Jako každý rok děkujeme výše zmíněným občerstvovacím stanicím za poskytnutí zázemí a lahodného moku, zejména pak restauraci Modrý hrozen, která navíc poskytla hlavní ceny pro vítěze ve formě 500 g tataráku a voucheru na občerstvení v hodnotě 500 Kč. Také děkujeme všem dobrovolníkům, kteří nám na jednotlivých stanovištích každoročně pomáhají. A hlavně děkujeme všem aktivním účastníkům Opiliády, že ani úmorné vedro je neodradilo a dorazili na náš závod, a to i z tak dalekých krajů, jako je naše matička Praha.

PS: Pražáci nám to letos nandali a posunuli traťový rekord na čas 20:16 sekund. Přijďte ho příští rok pokořit!

Za pořádající Pohyb Kaznějov Jana Lavičková

Letní soustředění navštívila para stolní tenistka Jolana Matoušková

V termínu od 14. do 19. srpna opět proběhlo letní soustředění stolního tenisu v Radovánku v Kaznějově pod vedením Petra Dvořáka a Radka Holoty. Jsme rádi, že o tábor byl velký zájem a kapacitu 16 dětí jsme opět obsadili hráči z Kaznějova, Rybnice, Horní Břízy a Plzně. Většinu tvořili účastníci předchozích ročníků, ale přivítali jsme i nováčky.

Stejně jako v minulých letech bylo pondělní ráno věnováno volnému rozehrání a hráči byli rozděleni do týmů. Celé soustředění pak bylo plné týmových soutěží a her. Od pondělí do pátku postupně všichni absolvovali osm tréninkových jednotek po 85 minutách. Každý den jeden herní a jeden všeobecný trénink a v rámci poobědového klidu též půlhodinový blok u videa. Pondělní odpoledne bylo ještě doplněno blokem s Olgou Holotovou, která nám ukázala správné provedení posilovacích a protahovacích cviků.

Herních tréninků se opět ujal Petr a děti absolvovaly nácviky úderů s využitím robotů, osobní tréninky herních variant a kombinací s Petrem a získávaly herní praxi ve vzájemných duelech.

Všeobecné tréninky byly pod vedením Radka a cílem byl rozvoj rychlostních, koordinačních a kondičních schopností. Důraz byl kladen především na práci nohou s využitím žebříčků a též na rychlost reakce, k čemuž nám nově posloužil systém reflexních světel. Poslední trénink byl kondiční ve formě kruhového tréninku.

Páteční dopoledne se neslo v duchu týmových her a týmového turnaje. Odpoledne jsme věnovali nácviku čtyřher a pak jsme již vyhlíželi našeho hosta tábora.

Stejně jako v prvním ročníku soustředění jsme chtěli dětem ukázat, že stolní tenis je sportem pro všechny a naše pozvání přijala medailistka z paraolympijských her v Atlantě, Sydney a Aténách Jolana Matoušková (Atlanta: 2x stříbro, Sydney: zlato a stříbro, Atény: stříbro). Děti si tak mohly medaile prohlédnout a po diskuzi si i s Jolanou osobně zatrénovat. Poté jsme si pochutnali na grilovaných hermelínech a vuřtech a měli před sebou už jen závěrečný sobotní turnaj. Z vítězství se po tuhém boji radoval Filip Hrotek a ve čtyřhře Míša Holotová a Saša Mikutová. Gratulujeme.

Na závěr bychom rádi touto cestou poděkovali Jolaně a Olče za čas, který nám věnovaly, a samozřejmě i všem dětem za jejich účast a snahu při trénincích. Doufáme, že se všem soustředění líbilo a sejdeme se s nimi na trénincích v Radovánku nebo zase za rok na letním soustředění.

Za stolní tenis Radek Holota

Historické vítězství volejbalistů

Poprvé v historii oddílu volejbalu TJ Sokol Kaznějov vyhrál tým mužů plzeňský Městský přebor sezony 2022/23. Od září loňského roku do letošního června bojovali volejbalisté o prvenství s týmy z TJ Sokol Plzeň - Doubravka A a B, USK Slavia Plzeň D, TJ Plzeň Košutka, Valcha, TJ Lokomotiva Plzeň, TJ Bílá Hora a Slavoj Stod. S každým soupeřem sehráli dva zápasy, jeden vždy na domácím antukovém povrchu u fotbalového hřiště a druhý na hřišti soupeře. Jedním z nejtěžších soupeřů bylo podle kapitána týmu Petra Šáchy družstvo z Valchy, které již vyhrálo soutěž několikrát. Tentokrát je naši volejbalisté v posledním zápase na domácím hřišti porazili 3:0.

I když výhra kaznějovským volejbalistům mohla zajistit postup, do vyšší krajské soutěže se nechystají. „Jsme parta lidí, kteří si chtějí především zahrát, vyšší soutěž nás neláká,“ sdělil kapitán týmu hrajícího ve složení Oldřich Dobrý, Tomáš Jindáček, Miroslav a Vojtěch Košařovi, Ivan Pavlov, Martin Radoš, Jakub Vašíček, Jáchym Vašíček a Ondřej Vávra.

Valentýna Bílá

Výprava školního šachového družstva do města bot a frgálů

Jako horolezci stoupající přes několik výškových táborů na vrchol himalájských velikanů, postupovalo šachové družstvo 1. stupně ZŠ Kaznějov přes okresní přebor a krajský přebor škol, až dosáhlo na metu nejvyšší, tedy práva účasti na Mistrovství ČR školních družstev v šachu. Tento turnaj s účastí více než 90 týmů ve třech kategoriích se konal ve dnech 24. až 25. června ve Zlíně, ve městě zaslíbeném botám a mladým šachistům.

26. června ráno se tak sešla, díky podpoře rodičů a ZŠ Kaznějov, na kaznějovském vlakovém nádraží skupina čtyř odvážných šachových gladiátorů ve složení Erik Pipiška, Josef Buvalič, Adam Krýsl a Bára Bartoníčková a vydala se na dlouhou cestu téměř přes celou republiku. Za doprovodu trenérů Petra Hrdiny a Zdeňka Bartoníčka se nakonec celá naše výprava dopravila přes nádraží v Plzni, Praze a Otrokovicích až do města Tomáše Bati.

V pondělí večer nám už zbyl jen čas na ubytování, špagety v menze Univerzity T. Bati a pak krátkou taktickou poradou, že i ve Zlíně má šachovnice 64 polí a partii začíná hráč s bílými kameny. Program mistrovství ČR byl rozložen do dvou hracích dnů. Naše hráče tak čekalo 5 kol v úterý a 4 kola ve středu. Vše hrané olympijským systémem, takže každá partie byla důležitá v konečném zúčtování.

A v úterý se začalo poměrně z ostra, neb po krátkém oficiálním úvodu rozhostilo se v aule zlínské univerzity bojovné ticho přerušované jen intenzivním cvakáním šachových hodin, povzdechy poražených a tichým smíchem vítězů. Náš tým se první dvě kola rozkoukával a než začaly fungovat znalosti a pravidla zažitá během šachových tréninků ve škole i v klubu ŠK Garde Kaznějov, vypadalo skóre nepříliš lichotivě 2:6 v náš neprospěch. Ale šachová parta ukázala silný charakter a do dalších tří soupeřů se zakousla s chutí a vervou hodnou gardistů. Soupeřům povolila ve všech třech kolech už jen 3 body za 2 prohry a 2 remízy. Po ukončení prvního dne soutěže se tak jméno ZŠ Kaznějov vyjímalo na skvělé 12. pozici ze 30 týmů se skóre 11:9. V týmu byla skvělá nálada. Což bylo způsobeno nejen skvělým výsledkem prvního dne, ale také zábavnou a přínosnou přednáškou slovenského velmistra Jána Markoše, kterou jsme po skončení partií první den navštívili.

Druhý den jako by se opakoval scénář prvního dne. Hned první středeční kolo prohráli naši bojovníci regionální derby s 22. ZŠ z Plzně a následně i střetnutí s týmem místních domorodých žáků ze ZŠ Zlín-Malenovice. Po úspěchu v předposledním kole bylo jasné, že výsledek posledního kola bude extrémně důležitý v celkovém výsledku. Bohužel přes skvěle rozehrané partie se šachová bohyně Caissa krutě přiklonila k soupeřům, kterým se podařilo zvrátit stav utkání na stav 1:3. To nás poslalo dolů na konečnou 19. pozici. Ta sama o sobě byla lepší než nasazení našeho týmu, ale pro ukázkou jak byly celkové výsledky těsné, můžeme říci, že výhra katapultovala našeho soupeře z Ústí nad Labem až na 6. pozici.

Přesto a i právě proto je třeba ocenit, že celkové 19. místo v republice je mimořádný úspěch našich šachistů. Zejména protože šachová tradice v Kaznějově není dlouhá a prochází procesem budování. Inu čínská zeď, oprava dálnice D1 ani recept na plzeňské pivo nevznikly za den.

Za ŠK Garde Kaznějov Zdeněk Bartoníček

Pohodové nedělní odpoledne na koupališti

Také letos jsme o prvním zářijovém víkendu uspořádali akci s názvem Buřtování se sousedy. Počasí vyšlo opět na jedničku a tak nebránilo návštěvníkům nic v tom, aby si pohodové nedělní odpoledne na kaznějovském koupališti užili na maximum.

Již tradičně jsme se do organizace vrhli s Míšou Mudrovou z Pohybu Kaznějov, která si pro děti pokaždé připraví stanoviště s novými a zajímavými úkoly. Zatímco se děti bavily při hrách, dospěláci si opékali buřty, které zapíjeli lahodným pivem z kiosku Pijavice, povídali si se známými a využili také možnosti vyrobit si pod dohledem Miluše Chlupové z Nečtin zajímavý výrobek. Tentokrát to byla květina z krepového papíru nebo drátovaná květina s korálky. Ti menší si vymalovali papírové zvíře či si podle svých představ vybarvili sádrový odlitek. Všechny děti si pak namalovaly obrázek do kaznějovského zvěřince.

Už nyní přemýšlíme nad tím, čím buřtování v příštím roce ozvláštíme, abychom k neformálnímu setkání přilákali ještě více Kaznějováků.

Děkujeme všem, kteří přišli a podpořili tak činnost našeho spolku, a děkujeme též Městu Kaznějov za finanční příspěvek.

Za pořádající Spolek pro Kaznějov Valentýna Bílá

Zachráněné fenky španělských galgů našly nový domov v Kaznějově

Když se manželé Pavla a Luděk Stupkovi před 17 lety přestěhovali do Kaznějova, pořídili si dva afgánské chrtý. Když odešli do psiho nebe, pořídili si další štěně Bellu, přes kterou se dostali na internetové stránky organizací Chrti v nouzi a Galgo v nouzi, které zařizují dovoz zachráněných, vysloužilých chrtů ze zahraničí do ČR.

Začali se zajímat o jejich osudy a v současné době mají dvě zachráněné fenky španělských galgů.

Jedná se o národní plemeno Španělů s tisíciletou tradicí, dříve používaných k lovu králíků, dnes k soutěžím v lovu. Chrtí smečky využívají hlavně lovci ve Španělsku, pokud se jim nedaří, nemají s nimi slitování. Po skončení lovecké sezony, která trvá od září do února, se některých zbavují a likvidují je brutálním způsobem.

Každý lovec si na sezonu připravuje až 20 chrtů. Příprava spočívá v tom, že je pes přivázán za auto a musí běžet. Pokud nemá výsledky nebo nechce, má smůlu. Také je permanentně udržován o hladu, aby měl důvod králíka doběhnout. Psy si takto trénují, a pokud nesplňují jejich očekávání k výkonu, likvidují je někdy krutým způsobem. V lepším případě je vypustí nebo zastřelí, s oblibou je pověsí za krk na strom tak, aby se pes jen tak tak dotýkal země. Uškrtí se, až když se vysílí a dostane křeč do nohou a neudrží se, často jsou vhozeni zaživa do roklí. Stejně končí psi, když se zraní nebo potřebují veterinární péči.

Podle odhadů zemře ve Španělsku každý rok více než 100 tisíc chrtů. Mezi lovci je totiž řada politiků a vlivných osob, kteří nemají zájem prosazovat nějaké humanistické ideály. V zemích jako je Španělsko, Velká Británie, Irsko, Austrálie, Čína jsou chrtí dostihy a lovecká sezona součástí zábavního průmyslu a slouží jenom k vydělávání peněz. Podobně jsou na tom dostihoví Greyhoundi. Je to obrovská mašinerie, kdy se ročně narodí tisíce štěňat s cílem vydělávat peníze. Jejich kariéra končí kolem 4 let. Když nejsou dobří, čeká je smrt.

Celosvětově je velký tlak na zacházení se psy, ale v těchto zemích je to tradice a generační záležitost.

Již v Evropě existují záchranné stanice, kde tyto chrtý musí nejdříve zahojit, vykastrovat a veterinárně ošetřit.

I u nás je několik tuzemských organizací, které s těmito stanicemi spolupracují a zachráněné chrtý k nám dováží (Chrti v nouzi, Galgo v nouzi) a nabízí je zájemcům k adopci. Pokud má někdo zájem, vyplní dotazník a následuje osobní návštěva v domácnosti, kam pes půjde. Jedná se o zjištění, v jakých podmínkách bude pes žít. Když už se vynaložily nemalé prostředky na jejich záchranu, tak aby žil pejsek v dobrých podmínkách.

V organizaci je komunita lidí, kteří se scházejí, pomáhají si a radí s problémy. Pořádají společné procházky se psy a několikrát do roka uspořádají společné víkendové srazy, kde je třeba i 100 zachráněných chrtů najednou. „Jsme rádi, že můžeme být součástí této komunity,“ říká paní Pavla. Podle ní není chrt jako chrt. Někteří jsou raději sami v klidu na gauči, jiní uvítají spíše smečku.

Greyhound je běžec-sprinter. Uběhne pár koleček a dokáže spát celý den, je klidnější, vyrovnanější. Kdežto galgové jsou lovci, žijí ve smečce, často jsou bázlíví, ale nekoušou. „Naše fenky jsou vesměs klidnější, milují děti, mezi sebou výborně vycházejí a zároveň jsou hlídačky, nic neničí. Ne-

výhodou je, že je nemůžeme pustit na volno, mimo poze-mek musí být na vodítku. Přeci jen jsou to lovci. Zároveň je to jedna z podmínek organizace,“ doplňuje Luděk.

„Naše fenky, desetiletá Ebi a šestiletá Sally, byly zachráněny před jistou smrtí a měly obrovské štěstí, že jsou u nás, obklopené péčí a láskou, kterou nikdy nepoznaly,“ pokračuje Pavla. „Když požádáte o adopci chrtá, je to složitý proces. Lidé z organizace se byli u nás podívat, chtěli vidět, kde pes bude žít, zda máme jiného psa či kočku, vysvětlili nám, čím si pes prošel, jak se k němu máme chovat. Samozřejmě i nyní, když máme fenky doma, jsme s organizací stále v kontaktu,“ prozradila chovatelka. Upozornila, že adopce nebyla zadarmo. Peníze se ale použijí na záchranu a dovoz dalšího psa.

„Jsou to členové naší rodiny a vděční tvorové,“ vysvětlila s úsměvem a přiznala, že galgové ji vzali za srdce. Jsou to jejich miláčky, kteří na zahradě ani v domě nikdy nic nezničili a stačí jim proběhnout se po zahradě, občas procházka a jinak spí.

Na nový domov v Kaznějově si fenky zvykly téměř hned, Sally si ale s sebou přinesla zlomený ocas a pochroumanou nohu. I když má páníčky, kteří by jí nikdy neublížili, když ji chtějí pohladit, někdy je vidět, že se stále bojí, a ze spaní často sebou trhá a kňučí (asi trauma z minulosti).

Manželé Stupkovi se několikrát ročně účastní srazů majitelů chrtů se stejným osudem. Byla založena organizace Chrtáři sobě, kde si vzájemně pomáhají, včetně finanční pomoci, kdy se peníze ze společného transparentního účtu využívají na pomoc chrtům. „Těž se nás lidé ptají, proč jsme si neadoptovali psa z českého útulku. Za prvé, tam chrtá nenajdete, ale hlavně o české psy je v útulku postaráno, kdežto tato stvoření jsou odsouzena k smrti,“ uzavírá Pavla.

Luděk ji doplňuje: „Když si někdo adoptuje jednoho chrtá, většinou u tohoto počtu nezůstane.

Buď jim člověk propadne, nebo je vůbec nepochopí.“

Valentýna Bílá

V naší školce je stále veselo

Školní rok 2022/2023 jsme si v mateřské škole u továrny s některými dětmi prodloužili ještě o měsíc. Červenec se v naší školce nesl v prázdninovém duchu. „Cestovalo se“ za Indiány, k moři i do Afriky. Děti si s učitelkami vytvořily indiánské čelenky, navlékaly náhrdelníky, luštily stopy zvířat a nakonec odpočívaly v týpí, které vyrostlo přímo uprostřed třídy. Prázdniny bez moře by nebylo to pravé ořechové, a tak jsme se také plavili jako námořníci k daleké Africe. Děti „chytaly“ v moři vlastnoručně vyrobené duhové rybky a v Africe zase sledovaly lvy, zebry a žirafy. Po prázdninách jsme se opět všichni sešli 4. září. Do třídy nejmladších Koťátek bylo přijato 18 nových kluků a holčiček a

první zářijové dny se děti seznamovaly s novým prostředím, kamarády, učitelkami i tetami.

Paní učitelky si pro všechny naše děti připravily řadu podzimních akcí, na které se všichni moc těšíme. Již tradičně budou předškoláčky navštěvovat kurzy plavání v kaznějovské základní škole. Začátkem října pak společně navštívíme v místním kulturním domě dětské představení „Culinka“. Hlavní roli zde opět budou hrát děti, které si mohou zatančit a zazpívat na písničky Marty Soukupové. Koncem října nás ve školce navštíví „Brémští cirkusanti“ v podobě kejklišské zábavné pohádky s ručně vyrobenými loutkami z recyklovaných materiálů. Další akce, kterou pro nás připravují paní učitelky s dětmi ze třídy Sovíček, se bude konat v přírodě. Podzimní stopovačka provede děti a jejich rodiče lesem a bude plná zábavných úkolů a her. Školní zahradu pak s dětmi symbolicky zamkneme klíčem a kouzelným zaklínadlem, aby mohla odpočívat a nabírat sílu do příchodu jara.

I paní učitelky ze třídy Myšek si pro děti připravily novou celoroční akci „Putování s myškou“. Plyšová myška Minnie bude děti doprovázet o víkendech za novými zážitky. Rodiče společně s dětmi myšku vyfotí na místě, které společně navštíví, napíší co je zaujalo a malí cestovatelé pak své zážitky převypráví svým kamarádům ve školce.

Poslední podzimní akce se bude konat 7. listopadu, kdy společně s dětmi z MŠ Kaznějov sídliště navštívíme loutkové představení „Jak si Míša hledal kamaráda“ v plzeňském divadle Alfa.

A pak nás již čeká velké těšení na adventní čas a na Ježíška. Ale o tom zase až příště.

*Za kolektiv MŠ u továrny
Jaroslava Šustová*

Do nového školního roku v novém kabátu

Další školní rok začal a pro některé děti a zaměstnance MŠ sídliště to bylo tzv. v novém kabátu. Po několikaměsíční rekonstrukci všech budov mateřské školy, včetně nového zateplení a barevné fasády, se mohli opět vrátit do svých tříd. Ještě nějakou chvíli potrvá, než si všechny pomůcky a hračky najdou své místo, a než bude doladěna celková zabydlenost a výzdoba školy. Ale věříme, že si vše tak nějak postupně 'sedne'. Do budoucna se těšíme na vylepšení a zkrášlení školkové zahrady, která nám tvoří nejbližší zázemí pro pobyt venku.

Novinkou jsou také přejmenované třídy. Nejmladší děti navštěvují třídu Broučci, prostřední věková kategorie dětí předškolního věku navštěvuje třídu Žabičky. A tradičně, nejstarší předškolní děti se připravují na školní docházku ve třídě Sovičky.

Letošní podzim si zpestříme divadelním představením Culinka, výletem do plzeňského divadla Alfa nebo například předvánočním fotografováním. Čekají nás podzimní procházky do blízkého lesa, pouštění draka, tvořivé chvíle a předškoláčky ze Soviček budou opět docházet do ZŠ Kaznějov na předplaveckou výuku.

Hezký barevný podzim!

Kateřina Mandousová, MŠ Kaznějov sídliště

ZŠ KAZNĚJOV 1.A - školní rok 2023/2024

ZŠ KAZNĚJOV 1.B - školní rok 2023/2024

Privítání prvňáčků ve škole

Den 4.9.2023 byl s našimi novými žáčky zahájen další školní rok za přítomnosti rodičů i prarodičů ve školní jídelně. Paní starostka Mgr. Eva Šimlová a ředitel školy Mgr. Tomáš Korelus pronesli slavnostní uvítací řeč, předali prvňáčkům upomínkový list a jako dárek od města Kaznějov i důležitou školní pomůcku - písmenka na suchý zip. Třídní učitelky Mgr. Ivana Kozlíková (1.A) a Mgr. Iva Krejcarová (1.B) ozdobily své žáčky k této příležitosti vyrobenými šerpami. Pak se společně odebrali do svých tříd, kde už na ně čekali na tabuli pejskové a kočičky se jmény žáků. A v dalším zahájeném školním roce na ně jistě také čeká spousta nových zážitků a zkušeností.

Iva Krejcarová

ZŠ Kaznějov – školní rok 2023/2024

K 4. 9. 2023 navštěvuje školu celkem 326 žáků, z toho 168 žáků prvního stupně a 158 žáků druhého stupně. V letošním školním roce byly otevřeny dvě první třídy s celkovým počtem 43 žáků. Průměrná naplněnost tříd na prvním stupni je 16,8 žáků a na druhém stupni 22,6 žáků. Výuku zajišťuje celkem 25 pedagogických pracovníků a 5 asistentek pedagoga, které působí na prvním i druhém stupni. Školní družinu využívá celkem 118 žáků 1. až 4. ročníku. Výuku v družině zajišťují 4 vychovatelky. O chod školy se stará celkem 15 provozních zaměstnanců. V prvním pololetí škola zajišťuje výuku plavání pro ZŠ Dolní Bělá, ZŠ Žihle, ZŠ Plasy, MŠ Kaznějov a MŠ Rybnice.

Pedagogičtí pracovníci ve školním roce 2023/2024

Třídní učitel/učitelka

- 1.A Mgr. Ivana Kozlíková
- 1.B Mgr. Iva Krejcarová
- 2.A Mgr. Zdeňka Havlenová
- 2.B Mgr. Libuše Sajnerová
- 3.A Mgr. Ivana Kleinová
- 3.B Mgr. Edita Beranová
- 4.A Mgr. Jitka Šteflová
- 4.B Mgr. Hana Patrichiová
- 5.A Mgr. Pavla Záturová
- 5.B Mgr. Vladimír Mudra

Mgr. Anna Divišová
Ing. Lenka Škabradová
Mgr. Milena Mašková
Bc. Eva Zichová
Mgr. Barbora Mouleová

- 6. Mgr. Vladimíra Houbová
- 7.A Mgr. Václava Vitoušová
- 7.B Mgr. Jiřina Brejníková
- 8.A Bc. Petr Štál
- 8.B Mgr. Ilona Barbořáková
- 9.A Mgr. Štěpán Vítovec
- 9.B Mgr. Radka Lavičková

Mgr. Tomáš Korelus – ředitel školy
Mgr. Naděžda Pluhařová – zástupkyně ředitele
Mgr. Petra Kratochvílová – zástupkyně ředitele
Mgr. Václava Vitoušová – výchovná poradkyně

Školní družina: p. Iveta Říhová, p. Petra Čermáková, p. Michaela Šmidová, p. Jana Balounová

Asistent pedagoga: p. Petra Čermáková, p. Michaela Šmidová, p. Monika Vítovcová,
p. Jana Balounová, p. Alice Jeřábková

Plavčík - výuka plavání ve školním bazénu: Mgr. Milena Mašková, Bc. Petr Štál, Mgr. Štěpán Vítovec

Tomáš Korelus, ředitel školy

Kroužky běží v plném proudu, v nabídce jsou i novinky

Prázdniny utekly jako voda a s nimi i mnoho táborů pod RADOVÁNEM. Dětem jsme připravili sportovní tábor, kde se vyblbly na kolech, ve florbalu, stolním tenise a dalších pohybových aktivitách, které byly doprovázeny soutěжами. Přihlásit se mohly také na kreativní tábor, odkud si odnesly keramický výrobek, lapač snů, rámeček z fazolí či knoflíčků, plátno s vlastním motivem a mnoho dalšího. Největší tábor se uskutečnil v RS Jesenice, kde děti plnily bobříky podle knihy Jaroslava Foglara a plnily mnoho zajímavých úkolů a soutěží. Tento tábor byl sportovní, vzdělávací, a dá se říci, že i kreativní, neboť zde děti také vyráběly. Po letních táborech jsme se připravovali na otevření kroužků, které se spustily již 11. září a mezi kterými najdete mnoho novinek. Mezi nimi je například kroužek EDU Merkur, Grafický Design a 3D tiskařská dílna, Remeslné dovednosti, Sportovní příprava, Veselá angličtina a Logohrátky. Některé kroužky zůstaly stejné, některé jen trochu převlékly kabátek.

Začátek školního roku je vždy hektický, přesto uspořádáme několik akcí. Pro ZŠ v Plzeňském kraji připravujeme akci Tma a život, kde si týmy vyzkouší, jaké to je, nevidět. Pro celý Plzeňský kraj také připravujeme soutěž v deskových hrách, která se bude konat 4. 11., a ten samý den pro vás připravujeme velkou akci v Plzni - proběhne velká vzdělávací akce pro veřejnost, která bude členěna do tří pilířů. Poběží krajské finále v deskových hrách a zábavné hraní pro veřejnost v odpoledních hodinách až do večera. Pro veřejnost v Kaznějově a okolí proběhla akce Drakiáda, kde si mladí a malí účastníci zasoutěžili v pouštění draků. Na listopad chystáme tradiční Lampionový průvod.

Nelenili ani plastikovní modeláři, kteří shrnuli léto v pár větách: „Po červnovém úspěchu naší modelářské omladiny jsme se i my dospěláci heclí a ve větším počtu jsme navštívili Mistrovství České republiky v plastickém modelářství, které se konalo v Liberci. A musíme konstatovat, že ani v dospělácké sekci jsme se neztratili. Domů jsme vezli celkem 7 diplomů (1x Mistr republiky, 2x 1. vicemistr a 4x 2. vicemistr). Na konci prázdnin jsme po kladných ohlasech opět uskutečnili ve spolupráci s Radovánkem tzv. dětský patlák. Je to akce, kdy se celý víkend modelaří.“

A ačkoliv jsou již kroužky v plném proudu, neváhejte se stále přihlašovat. Přihlásit se můžete na www.radovanek.cz/krouzky, kde jen vyberete pobočku Kaznějov. Moc se na Vás těšíme!

Miroslav Tischler, vedoucí Radovánku Kaznějov

Kromě platinové svatby oslavili manželé i 90. narozeniny

Nechybí na žádné kulturní akci v Kaznějově a okolí, jsou první na tanečním parketu a odcházejí z něj po poslední písni. Řeč je o Heleně a Karlovi Vondráčkových. Manželé si v letošním roce připomněli hned tři významná výročí. Paní Heleně bylo 31. března 90 let, Karel stejný věk oslavil 12. července a 28. února si připomněli den, kdy si na obecním úřadě v Kaznějově řekli celoživotní ANO. To se psal rok 1953. Pokud dobře počítáte, vyjde vám, že spolu prožili neuvěřitelných 70 let společného života a slavili tak platinovou svatbu.

Manželé od počátku svazku žijí v rodinném domku v Habeši, odkud paní Helena, rozená Příbáňová, pochází. Dvojice se poznala, kde jinde, než u muziky v Třemošné, když jim bylo 18 let. Po roce a půl se vzali, první syn Karel se narodil v lednu 1954, o 22 měsíců později, v listopadu 1955, přišel na svět druhý syn Josef.

Helena a Karel měli téměř celý život společnou cestu do práce. Vyučený klempíř krátký čas pracoval v autodílně v Plzni, pak nastoupil do chemického podniku Lachema, kde vystřídal několik dělnických prací a do důchodu odcházel jako mistr v dílně. Helena vystudovala obchodní školu a znalosti využila také v Lachemě jako ekonomka v druhém cechu.

Vondráčkovi rádi cestovali. „Navštívili jsme 24 zemí světa. Nevadu, Arizonu, Oregon, Jugoslávii, několikrát jsme byli v Řecku, dále například města San Trope, San Francisco, Hollywood,“ vyjmenovala paní Helena. Vzpomínala, že pro ni byl největší zážitek vidět na vlastní oči jeden ze sedmi divů světa – Grand Canyon v Arizoně. Dovolené trávili i v Čechách, zejména na Šumavě. Ubytování byli v karavanu, který si pan Karel vyrobil sám.

Kromě toho byli vášnivými lyžaři. Vyráželi nejen na šumavské sjezdovky, ale i na kopce do Rakouska. Naposledy si sjeli červenou tedy středně těžkou sjezdovku na šumavském Churáňově v roce 2008, to jim bylo 75 let.

Rodina Vondráčkových se postupně rozrostla o tři vnoučata (2 kluci a dívka), čtyři pravnoučata (3 kluci a dívka) a dokonce mají oslavenci dvě praprawnoučata. V tomto případě jsou obě pohlaví zastoupena rovnoměrně. Téměř všichni bydlí v Habeši.

Jak už bylo napsáno, Vondráčkovi jsou velice společenská lidé, a tak pravidelně každý měsíc jezdí například na taneční odpoledne do Krašovic, kde jim k radosti hraje duo Václav Žákovec a Anna Volínová. Odtud pochází i fotografie, kde jim zpěváci, ale i kamarádi, se kterými se už roky potkávají právě na tanečkách, pogratovali ke kulatým narozeninám.

Valentýna Bílá

Město Kaznějov blahopřeje všem občanům, kteří se dožili v červnu, červenci a srpnu letošního roku významného životního jubilea:

Červen		Červenec		Srpen	
Kožíšková Růžena	96	Liška František	93	Špačková Věra	92
Kroftová Božena	93	Hanzlíčková Zdeňka	92	Kotrchová Jaroslava	90
Kulichová Milada	92	Vondráček Karel	90	Kaprál Václav	89
Knedlíková Olga	90	Bušková Marie	87	Jícha Vratislav	88
Tesaříková Milena	88	Kaprálová Jaroslava	84	Balínová Věra	87
Melicharová Božena	88	Reinwart Miloslav	84	Rychalová Božena	85
Vébrová Květoslava	86	Polívková Danuše	84	Jakešová Květa	84
Adensamová Miloslava	86	Karban František	84	Jůza Jan	83
Šuma Zdeněk	85	Dolejšová Eliška	83	Krauzová Vlasta	83
Reinwartová Alena	83	Kubrichtová Hana	83	Kaučinská Eliška	83
Humlhanz František	82	Nežádalová Věra	82	Kouba Václav	82
Havlíková Ludmila	81	Kapošváry Ján	82	Kochmanová Růžena	80
Dolejš Václav	80	Chaloupková Hana	80		
Olšovská Irena	80	Holub Antonín	80		
		Kozlová Marie	80		

Rozloučili jsme se:

Červenec		Srpen	
Boganová Alena	73	Štefl Vladimír	62
		Černá Marta	75

Kaznějovská rodačka oslavila 100 let

Obrí nafukovací narozeninová čísla se v úterý 12. září objevila na chodbě Domova pro osoby se zdravotním postižením Horní Bříza před pokojem paní Jiřiny Maškové. Rodačka z Kaznějova oslavila v tento den sté narozeniny.

V našem městě žila od narození, bydlela v rodinném domku u parčíku nedaleko bývalého kovomatu. Když ji ale začalo zlobit zdraví a nemohla se o sebe a nemovitost již starat, přestěhovala se do hornobřízského domova, kde je už pět let. Přestože už jí nohy vypověděly službu, paměť je pořád jako za mlada a tak ráda při narozeninovém setkání vzpomínala na roky prožité v Kaznějově.

Paní Jiřina se narodila do rodiny Henžlíkových. Její mladší sestra Anděla Benešová, která již není mezi námi, prožila také celý život v Kaznějově. Oslavenkyně pracovala v zemědělství, v živočišné výrobě, a hospodářská zvířata jako kůň, koza, prase, drůbež i kravka se proháněla i po dvorku doma. V ruce měla buď kosu, hrábě nebo vidle a tak čas na koníčky nezbyl. Jeden si přeci jen vzít nenechala - chodila do Sokola. „Účastnila jsem se dvou sletů. Jeden byl před válkou, to seděl v hledišti prezident Beneš. Druhý, to už bylo za komunistů,“ vzpomínala jubilantka.

Vdala se za Bohuslava z Mrtníka, který ovdověl, a spolu s ním vstoupil do manželství také syn Bohuslav (na snímku). Ten se za maminkou přijel v den jejích stých narozenin podívat a připil si s ní na zdraví špetkou alkoholu. „Když mu bylo šest nebo sedm let, prosil mě, abych ho odvezla na koupaliště, že se chce vykoupat. Říkal mi, že mu usnadním život, když ho tam odvezu a že budu mít pak doma spokojené dítě,“ vyprávěla veselou historku s úsměvem na rtech. Syn se nakonec oženil do České Břízy a přivedl na svět dcery Bohuslavu a Pavlínu. Paní Jiřina má také dvě školou povinná pravnoučata – Jakuba a Tomáše.

Jedinou vrásku na čele jí dělá současná situace na Ukrajině. Válečný konflikt s napětím sleduje a velice prožívá. „Jediné, co bych si přála, je, aby byl mír,“ doufá v brzký konec války.

Valentýna Bílá

Autodoprava, kontejnerová přeprava

Václav Růžek

Kontejnerová přeprava do 6-ti tun nákladu

**Dovoz písků, štěrků, dřeva, stavebnin, betonů,
stavebního materiálu atd.**

Odvoz sutí a demoličního odpadu

Přeprava zemědělské, lesnické a stavební techniky

Kontejner s plachtou

Pronájem kontejnerů s přistavením na místo

tel.: 777 835 721

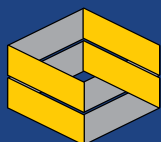
Pod Továrnou 310, Kaznějov

e-mail: vencaruzek@seznam.cz

VOLNÁ VSTUPENKA

NAVŠTIVTE VELETRH

Veletrh bydlení a stavebnictví

**moderní
dům a byt**

Veletrh kosmetiky, módy a vše pro domov

Žena a domov

20. – 22. října

Hala TJ Lokomotiva

PLZEŇ

Omnis Olomouc, a.s., tel.: 608 968 158, www.omnis.cz

WWW.KABATREVIVAL.NET

Kino Kaznějov
pátek 17. listopadu
od 20 hodin

Zpravodaj je k dispozici na MěÚ, v řeznictví na náměstí,
v květinářství v hospodářském dvoře, DOIPEX u nádraží.

Uzávěrka dalšího čísla Kaznějovského zpravodaje je 4.12. 2023.

Titulní strana:
Agáve americká Vladimíra Mencla
Foto: Valentýna Bílá

Čtvrtletní periodický tisk města Kaznějov
Vydává: **Město Kaznějov**, Ke Škále 220, 331 51 Kaznějov

cena výtisku: 5.-Kč